

Når det er sagt, vil jeg samtidig understrege, at jeg lægger vægt på at få gennemført en grundig undersøgelse.

Denne sag er efter min mening så vigtig for samfundet, at vi ikke bør falde for fristelsen til at haste undersøgelsen igennem – og dermed risikere, at vigtige spørgsmål overses.

Spm. nr. S 1861

Til skatteministeren (1/4 97) af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Kan ministeren bekræfte, at der er skattemæssig ligestilling mellem medlemmer af Europa-Parlamentet og danske lønmodtagere i private virksomheder, der modtager rejsegodtgørelse fra arbejdsgiveren, når godtgørelsen overstiger de faktiske udgifter?«

Svar (16/4 97)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Den 15. september 1981 traf EF-domstolen en afgørelse vedrørende beskatningen af de faste godtgørelser, som Parlamentet udbetalte til medlemmerne for rejser til Parlamentets og dets organers officielle møder i perioden 1975-76 (Lord Bruce Of Donington). Domstolens kendelse gik ud på, at fællesskabsretten forbyder, at der sker national beskatning af de faste beløb, som Europa-Parlamentet af fællesskabsmidler udbetaler til sine medlemmer som godtgørelse af rejse- og opholdsudgifter, medmindre det i overensstemmelse med fællesskabsretten godtgøres, at denne faste godtgørelse delvis har karakter af et vederlag.

Det antages derfor, at Lord Bruce-dommen er til hinder for dansk beskatning af en eventuel difference mellem udbetalte faste rejsegodtgørelser og parlamentsmedlemmets faktiske rejseudgifter, medmindre differencen er så stor, at der er tale om et egentligt vederlag. Dette spørgsmål vil i givet fald kun kunne pådømmes af EF-domstolen.

For så vidt angår danske lønmodtagere i private virksomheder, fremgår det af ligningslovens § 9, stk. 5, at godtgørelser, der udbetales af arbejdsgiveren, for udgifter, som lønmodtageren påføres som følge af arbejdet, medregnes ved indkomstopgørelsen. Det gælder dog ikke

for rejsegodtgørelser, såfremt godtgørelsen ikke overstiger Ligningsrådets satser.

Ligningsrådets satser er fastsat under hensyn til Finansministeriets satser for offentligt ansatte, der er på rejse. Finansministeriets satser er fastsat således, at de tilstræber at dække de gennemsnitlige meromkostninger. Danske lønmodtagere, der modtager rejsegodtgørelse i overensstemmelse med Ligningsrådets regler og satser, bliver ikke beskattet, selvom godtgørelsen overstiger de faktiske udgifter.

Danske virksomheder har efter ligningslovens § 9, stk. 7, endvidere mulighed for at betale ansattes udgifter ved rejse i udlandet efter regning og herudover udbetale et skattefrit beløb på indtil 60 pct. af Ligningsrådets satser for skattefri rejsegodtgørelse. Heller ikke i denne situation vil danske lønmodtagere blive beskattet, selvom godtgørelsen skulle overstige de faktiske omkostninger.

Et af formålene med reglerne om de skattefri rejsegodtgørelser er, at den enkelte lønmodtager slipper for at skulle dokumentere sine rejseudgifter overfor skattemyndighederne. Skattemyndighederne – herunder arbejdsgiverkontrolmyndigheden – påser at udbetaling af skattefri rejsegodtgørelser finder sted i overensstemmelse med de regler, som Ligningsrådet har fastsat. Er udbetaling sket i strid med Ligningsrådets regler, er hele det udbetalte beløb skattepligtigt efter ligningslovens § 9, stk. 5. I den situation må lønmodtageren dokumentere sine faktiske rejseudgifter for at opnå fradrag.

Der er således ikke – som forudsat i spørgsmålet – tale om, at privatansatte lønmodtagere i danske virksomheder beskattes, blot fordi godtgørelsen overstiger de faktiske udgifter. Jeg kan derfor bekræfte, at der er skattemæssig ligestilling mellem medlemmer af Europa-Parlamentet og danske lønmodtagere i private virksomheder i den situation, hvor rejsegodtgørelsen overstiger de faktiske udgifter under forudsætning af, at godtgørelsen er udbetalt i overensstemmelse med de gældende regler.

Spm. nr. S 1862

Til skatteministeren (1/4 97) af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Kan ministeren oplyse, hvilke satser der lægges til grund fra Ligningsrådets side, når over-